

השוויל את הפה פרק שמיני בבא מציעא

מיסורת הש"ס

ה) געלן ג'. צפנות עטן.
 ג) געלן מה: בזק מ' (בזק מ').
 ד) לזרקון: טרין; טרין;
 א) פקסם: ווּ; ווּ; ווּ.
 ג) גאלין קו. קו:
 בזנות עטן: קו. ווּן מ':
 ג) מלחמות: ג'. מושך מלך
 פולמונט: ק' ווּתְהַסָּה;
 יונתן נתקן: קו: צויתו
 מ': (א) נתקן (ב) גען (ג) געלן
 מ' (ד) צפנות (בזק).
 ה) סטטוטו.

יוסוף רשי

סְמִמְעֵנִים הַלְּעָפֶר סְפִירָה עַמּוֹ בְּכָבֵד
לְנִילְפּוֹתֵר הַלְּעָפֶר קָרְבָּן קָרְבָּן
בְּגַמְלָה: גַּמְלָה וְגַמְלָה צְהַמְלָה.
לְזִין זַי גַּופֵו שָׁהָן נָוּ וּפְלָשָׁהָן
עַיְמָלָה מַטְבִּיכָה וְעַלְכָן הוֹתָה לִיהְיָה
עַלְלָס וְאַמְלָה כְּרַחֲלָה פְּלִיכָה: נְכַפְּעַן.
אַתָּה קָוָה צָהָל פְּקַדְנוּ בָּהָה וְצָהָל צָהָל
יְהִי רְפָאָה לְאַתָּה. ג' פְּרִיכָות
סְמוּכּוֹת. כִּי יָמַן לְבָבָה הַלְּרָעָבָה

מכפילא בשבועה תרע' דהא שوال כל הנאה שלו ואינו משלם אלא קון
כחשושאל כל הנאה שלו והוא בעיא מזוני דקמיה באנס והא בעיא נטורה
ובניטר מטה ואיבעית אימא לא תימא כל הנאה שלו אלא אימא רוב הנאה
שלו ואיבעית אימא בשאלת כלים נושא שבר והשוכר נשבעין על השבורה
על השבורה ועל המתה ומשלמיין את האיבידה ואת הגיבנה בשלמא גיבנה
רכחיב² אם גנוב יגנב מעמו ישם לבULO אלא איבידה מנא לן דתニア אם
גנוב יגנב אין לי אלא גיבנה איבידה מנין ת"ל אם גנוב יגנב מכל מקום הניתח
למיאן דאמרין דברה תורה כלשון בני אדם אלא למיאן דאמר אמרין
דברה תורה כלשון בני אדם מי איכא למיימר אמרוי במערבא קל וחומר
מהו גיבנה שקרובה לאונס משלם איבידה שקרובה לפישעה לא כל שכן
איידך³ מילא ראתיא בקל וחומר טרח וכרב לה קרא והשואל משלם את
מתה אלא שבואה בשואל מנא לן וכי תימא נילך משבורה ומתח מה לשבורה
ומתח שבן אונס דסליק אדעתה הוא תאמיר בשבואה שכן אונס דלא
סליק אדעתה הוא אלא נארמה שבורה ומתח בשואל ונארמה שבורה
ומתח בשומר שבר מה להלן שבואה עמו אף כאן שבואה עמו איכא למיפרך
מה לשומר שבר שכן לפטור תאמיר בשואל שכן לחויב אלא בר' נתן דתניא ר'
ונון אומר או לרבות שבואה האו מיבעיא ליה לחלק לדס"ר עד דמייתברא
ומתח לא מהויב קמ"ל הניתח לר' יונתן אלא לר' אישיה מיי איכא למיימר
דתניא³ איש אשר קילל את אביו ואת אמו אין לי אלא אביו ואמו אביו בלבד
אמו אבל אביו מני ת"ל אביו ואמו קילל אביו קילל אמו קילל דברי רבי
אשיה רבי יונתן אומר ממשען שניהם כאחד ומשמע אחד בפני עצמו

עד שלו כגן טיס לאס קמוך לו: יונתן נומן זכר: ואינעיס חימא צחויים כלים. כל הנלה צלו לדע' צעי מוען וצטמלין ציטמו חנס: פגיאת נומן לדחף לו. פלוגמה פילה צהלו מזילות (על דר נון): ואידי. ממן לדחף לו דברה מורה כלצון נמי חדס: אבן אוונס דסילק חדעם טה. ועל מנת כן ציילס מלולם למני עלי מנת צהלו למחייך צבורי וממש מהמר צבויים לדע' סוס ליה למוקין מדעתים ולתמים: מה לאצומרי טכני. הס כסות צו צבויים נצובים וממש: אבן לפוטו. כסותה קומה להן וסתיל נימול ליה כוון דצבורים וממש פוטו כל שכן לצבויים צפער ליה: טהילה. נצצומו לבן צבוחן להיווך וכלה היכל נמייפך מס נצבורים וממש לדוחטן דלקין קדעתם פון: ונצצ'ר או מפ: אינחה. זה דלן מיעני נך לו נחנק נרכז יונמן לדע' צבי נחנק וווער דנטכבל וממש קו' מנטכמען לו קה' או קה' מי נדרקיס נלכטן צבוי: האיז קען אהו קען. במתהילו סען קען קען נמי צבוי בסופו סען קען קען נמי:

ג א מ"י פ"ה מלכות
סמלות ס"ל ג סמג
ע"ז פט טושע ר' י"ח ס"י
צמו סעיף 3:
ד ב מ"י פ"ו מלכות
מלך ס"ל 3 סמג
ל"ז ריש טושע י"ד ס"י
רמלה סעיף 6:

תורה או ר' הילן

1. כי ישאל אש מעם רעהו ונשבר או מות בעליך אין עמו שלם
2. ואם גבב יגנב מעמו שלם לבעליהם: שמות כב יא
3. כי איש אש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יקנאת אביו ואמו קל דמיון בו: ויקרא כ ט